№ 38. Sobota 15. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Leopold Karszniewicz, mianowany dekretem wysokiego c. k. ministeryum sprawiedliwości *notaryuszem* w obrębie przemyskiego sądu obwodowego z siedzibą urzędową w *Krośnie*, złożył dnia dzisiejszego w tutejszym wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę, co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 10. lutego 1862.

Gminy *Ryczów* i *Półwieś* w obwodzie Wadowickim postanowiły zmienić dotychczasową szkołę parafialną w Ryczowie na regularną szkołę trywialną, której nauczyciel ma pełnić oraz służbę organisty; i w tym celu obowiązały się:

1) Płacić na utrzymanie nauczyciela 110 zł. 10 c. w. a.

2) Z pastwiska gminnego odstąpić szkole trywialnej 2 morgi.

3) Wystawiony już budynek szkolny i sprawione porządki utrzymywać zawsze w dobrym stanie, a

4) dnia 1. listopada każdego roku wypłacać nauczycielowi 19 zł. w. a. na zakupienie 6 sągów drzewa potrzebnego na opał szkoły, i kupione drzewo bezpłatnie przystawiać.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty ludu podaje c. k. Namiestnictwo z uznaniem do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Raguza, 12. lutego. Wielu Szumanów i Popowanów udawało się z prośbą do tutejszego konzula tureckiego, by oznajmił Omerowi Baszy ich poddanie się i wyjednał u Derwisza Baszy zawieszenie kroków nieprzyjacielskich. Luka Vukalovich chce usunąć się od wszelkiej czynności, jednak nie zgadza się z wyborem swoich następców Matanovicha i Nikofora.

Bruxela, 12. lutego. Dzisiejsza *Indep.* donosi: Książę Napoleon miał żądać, ażeby adres senatu zawierał ustęp, wyrażający naganę lub ubolewanie nad tem, że Papież niechce przyjąć rady Francyi. Gdy prezydent Troplong sprzeciwił się temu, postanowił Książę wnieść odnośną poprawkę na publicznem posiedzeniu.

Nowy Jork, 1. lutego. Słychać, że minister marynarki podał się do dymisyi. Flota unii obsadziła wyspę Wilmington i przecięła komunikacyę między fortem Puławskiego i Sawaną. Beauregard odszedł w 15.000 ludzi do Kentucky.

Przegląd polityczny.

Lwów, 14. lutego. Na posiedzeniu izby panów z dnia 12. b. m. odczytano interpelacyę hrabiego Hartiga, względem nastąpić mającego zdania zarządu majątków kościelnych właściwym proboszczom, przez patronów obecnych. Następnie izba przystąpiła do rozpraw nad ustawą o kompetencyi władz sądowych i politycznych, której §. 2. aż do 8. włącznie przyjęty zostały.

Izba deputowanych na posiedzeniu swem z tegoż samego dnia zajmowała się głównie rozbiorem sprawozdania wydziału, w przedmiocie art. 5. ustawy uzupełniającej kodex karny i wojskowy, przez JEx. p. ministra Lassera proponowanego, a wydziałowi do ocenienia przekazanego. Wydział większością głosów oświadczył się za odrzuceniem tego artykułu. W wytoczonej rozprawie, z której wyciąg w właściwej rubryce zamieszczamy, wzięli udział sprawozdawcy wydziału dep. Waser, i dep. Mende, Ryger, Herbst i Kuranda, tudzież JEx. pp. Ministrowie Schmerling i Lasser, oraz p. naczelnik sekcyjny Rizy; przy następnem zaś głosowaniu wniosek wydziału większością głosów utrzymany i w skutek tego art. 5. z projektu do prawa wykreślony został.

Następnie izba na wniosek dep. Giskry uchwaliła przeznaczyć sumę 200.000 reńskich jako wsparcie dla ofiar ostatniego wylewu wód.

Dzienniki pruskie oceniają każde ze stanowiska swego wrażenie, jakie w Berlinie sprawiły noty dyplomatyczne państw niemieckich, w sprawie związku gabinetowi berlińskiemu doręczone. Są takie (dzienniki), które mówią „o upokorzeniu Prus", o chęci zupełnego ich odosobnienia. Dzienniki wytrawniejsze, umiarkowane, widzą w obecnej sytuacyi punkt kulminacyjny sprawy związku niemieckiego, która teraz koniecznie rozstrzygać się musi. Pruska zaś gazeta narodowa żąda, ażeby bezzwłocznem uznaniem królestwa włoskiego gabinet na noty te odpowiedział. Program partyi ruchu w izbie deputowanych pruskiej w sprawie niemieckiej podamy w właściwej rubryce. W obec zaś tych różnorodnych pojawów opinii publicznej w Prusiech, zasługuje na uwagę drobny na pozór fakt następujący, osobiste usposobienie Króla Jmci pruskiego cechujący. Podczas przejazdu Króla przez Frankfurt nad Odrą w jesieni zeszłego roku wywieszono na ulicy, przez którą Król Jmć przejeżdżać miał, sztandar trzechbarwny niemiecki. Z tego powodu nadburmistrz miasta Piper prowadził Króla przez inną ulicę, przeciwko czemu rada miejska protestowała i postępowanie burmistrza naganiła. Rzecz wytoczyła się do Berlina, i teraz minister spraw wewnętrznych z rozkazu królewskiego pochwalił krok burmistrza, radzie zaś miejskiej naganę udzielił.

Zdaje się, że rozprawy nad adresem w senacie francuskim nie będą bez pewnego interesu. Książę Napoleon zażądał albowiem, ażeby w adresie zamieszczono przymówkę dla Ojca św., a raczej ażeby wyrażono żal z powodu, iż odrzucił proponowane mu przez Francyę z Piemontem układy. Że zaś prezes komisyi do redakcyi adresu wyznaczonej, p. Troplong wzbraniał zamieścić w projekcie ustęp treści przez ks. Napoleona żądanej, przeto książę wystąpić ma z formalnym wnioskiem przy rozprawie nad adresem, wniosek zaś takowy w każdym razie żwawe wywoła dyskusye. Stronnicy bowiem księcia Napoleona będą usiłowali spowodować rząd cesarski do wyjawienia ostatniej myśli swojej w sprawie rzymskiej.

Ciekawe także będą w senacie rozprawy nad prawem konwersyi renty, lubo przyjęcie jego z góry zabezpieczone. Rozprawy w ciele prawodawczem, o których wczoraj wspominaliśmy, odsłoniły moralną stronę szafunku grosza publicznego we Francyi. Na zarzut jednego z członków opozycyi, p. Emila Olivier, że rząd cesarski pośrednio lub bezpośrednio wpływa na operacye giełdowe, komisarz rządowy, Vuitry, usprawiedliwiając postępowanie rządu, odwołał się do operacyi finansowych ministra Villela, za restauracyi roku 1825. Na to mu Olivier odrzekł, że i Mires w obronie swego postępowania odwołuje się do tych operacyi, a jednak go sądy za oszustwo na więzienie skazały. Jako jedyny środek zarady podaje mowca oszczędność i unikanie wydatków nie potrzebnych. Prowadziliśmy wojny, które nas 2 miliardy kosztowały, te pieniędze są w błoto wrzucone, bo Francya żadnej z tych wojen nie odniosła korzyści. Wyrzuciliśmy miliardę na przebudowanie Paryża, to zaś przebudowanie żadnych nam zysków nie przynosi. Okazuje się, że p. Fould, to nie Necker o ustaleniu dobra Francyi myślący, ale raczej to Calonne, chwilową jedynie potrzebę uwzględniający, i dbający tylko o poklaski spekulantów giełdowych, za jego pomocą grube pieniądze zyskujących. W ciągu dyskusyi minister Baroche, jeden z głównych popleczników Imperyalizmu, wyznał, że rząd działa istotnie na giełdzie, lecz nie ku podwyższeniu kursu renty, tylko ku utrzymaniu go w mierze właściwej. Słowa prawdy, frymarki groszem publicznym, odsłaniające, z trybuny ciała prawodawczego wyrzeczone, były tam w prawdzie głosem wołającego na puszczy, bo ciało prawodawcze z góry gotowe było przystać na wszystko, co rząd cesarski zaproponuje. Nie omieszkają one jednak wywrzeć głębokiego wrażenia na opinię publiczną we Francyi, stawiając jej przed oczyma prawdziwą wartość rządów cesarskich.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 13. lutego. (Podróż Arcyksięcia Rainera.) Podług wiadomości telegraficznych przybył Arcyksiążę Rainer dnia 7. b. m. do Spalato i zwiedził to miasto, poczem udał się do Klissy a 8go na Trau lądem do Lesiny. Dnia 11go przybył Jego cesarz. Mość napowrót do Raguzy.

(Posiedzenie izby panów z 10. lutego.)

Zaczęło się posiedzenie o godzinie $11^1/_2$ przed południem.

Na ławie ministrów pp. hrabia Rechberg i baron Mecsery.

Profesor Dr. *Fran. Miklosich* składa zwykłe przyrzeczenie w miejsce przysięgi.

Prezydent odczytuje interpelacyę z podpisami kilku członków wysokiej izby do ministra stanu względem rozporządzenia konsystoryalnego, które wzywa patronów kościelnych do oddania majątku kościelnego plebanom z dniem 1. marca r. b. Wniósł tę interpelacyę Fran. hrabia Hartig. Prezydent przyrzeka doręczyć ją ministrowi stanu.

Z porządku dziennego przystępuje izba do specyalnego wotowania nad wykazem przestępstw, wymienionych w §. 2. projektu ustawy względem kompetencyi sądów, magistratów politycznych i władz policyjnych.

Izba przyjmuje wszystkie punkta tego §. bez odmiany.

Również przyjęte zostały z małemi tylko zmianami w stylizacyi paragrafy 3, 4, 5, 6, 7 i 8 projektu ustawy.

Posiedzenie skończyło się o godzinie $1^1/_2$ w południe. Prezydent zapowiedział, że w tym tygodniu będzie jeszcze jedno posiedzenie, ale nie mógł oznaczyć, którego dnia.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 12. lutego.)

Prezydujący dr. Hein. — Na ławie ministrów pp. Schmerling, Lasser i szef sekcyjny Rizy.

Odczytano izbie notę izby panów z oznajmieniem, że zgadza się na spólną konferencyę względem ustawy gminnej. Komitety obudwu izb rady państwa zbiorą się na konferencyę jutro w sali konferencyjnej izby panów.

Izba przystępuje do wyboru sekretarzy i do pierwszego odczytania projektu względem ustawy ku zaprowadzeniu pierwszych czterech ksiąg kodexu handlowego. Szef sekcyjny *Rizy* przypomina odnośne prace Jego Excel. ministra sprawiedliwości. Izba uchwala oddać ten projekt wydziałowi do ocenienia.

Mörtl motywuje swój wniosek względem wolnego wykonywania adwokatury i prosi, ażeby oddany został do ocenienia temu samemu wydziałowi, który ma zdać sprawę o wniosku Taschecka względem ułożenia projektu ustawy o obsadzeniu posad sędziów, adwokatów i notaryuszów. Wniosek ten przyjęto.

Waser jako sprawozdawca o noweli do ustawy karnej oznajmia, że większość wydziału odrzuciła wniosek, który Jego Excel. minister Lasser przedłożył na ostatniem posiedzeniu (ściganie z urzędu pewnych przestępstw i wykroczeń przeciw bezpieczeństwu honoru.) Odrzucenie to motywował między innemi uwagą, że co do honoru urzędników i t. p. użyczają już istniejące ustawy potrzebnej opieki, i że urzędowe ściganie zamykałoby drogę wszelkiemu pojednaniu się a częstokroć szkodziłoby nawet sprawie obrażonego. Armia nie potrzebuje osobnej obrony, gdyż posiada ją w opinii publicznej i w uznaniu tej izby; jednak w razie potrzeby postawi wydział w tym względzie osobny wniosek.

Mniejszość izby chciała ograniczyć wniosek ministra na obudwu izbach rady państwa, na sejmach krajowych i na członkach tych korporacyi; za tem przemawiał głównie Mende.

Szef sekcyjny *Rizy* dowodził, że obrona istniejących ustaw przeciw obrazie honoru nie jest wcale dostateczna w wspomnionych wypadkach i odwołuje się do prawodawstwa większej części państw niemieckich, gdzie taka urzędowa obrona honoru zapewniona jest na wielki rozmiar i widocznie przyczynia się do pomyślnego rozwoju życia publicznego.

Hrabia *Hartig* upatruje w zmienionych stosunkach czasu i w wolnym głosie prasy, której umiarkowaniu oddaje w ogóle wszelką sprawiedliwość, dostateczny powód do inicyatywy państwa w ściganiu obrazy honoru obudwu izb rady państwa, urzędników i wojska pod względem wykonywania ich obowiązku.

Ryger popiera wniosek Mendego. *Prezydent* robi uwagę, że wniosek ten nieznalazł potrzebnego poparcia, przeto Ryger przedkłada go w odmiennej formie i motywuje. „Członkowie rady państwa lub sejmu krajowego mają być z urzędu bronieni przeciw naruszenie honoru, jeźli obrazą odnosi się do wykonywania ich obowiązku.

Herbst wyjaśnia powody, dla których większość wydziału odrzuciła wniosek ministra.

Rechbauer żąda zamknięcia debaty. Mimo to ciągnęła się jeszcze dalej debata, w której w obronie wniosku rządowego zabierali jeszcze głos ministrowie Lasser i Schmerling, ale w końcu pozostał przecież projekt rządowy w mniejszości.

Przy końcu posiedzenia przedłożył jeszcze *Giskra* naglący wniosek, ażeby upoważnić rząd do wyznaczenia sumy 200.000 zł. dla dotkniętych powodzią mieszkańców wszystkich krajów koronnych. *Ryger* sprzeciwiał się temu dowodząc, że ściślejsza rada państwa nie ma kompetencyi na to; izba jednak przyjęła wniosek Giskry.

Posiedzenie skończyło się o godzinie $2\frac{1}{2}$ z południa.

Hiszpania.

Madryt, 7. lutego. (Wiadomości bieżące.) Pan Mon drogą telegraficzną tu przywołany, będzie może mianowany prezydentem kongresu. Rząd zajęty kwestyą umorzenia długu państwa. W izbie deputowanej toczy się ciągle dyskusya nad traktatem z Marokko. Parowiec francuski „Fontenoy" z wojskiem do Mexyku przeznaczonem przybył do Kadyxu dla naprawy uszkodzeń. Na rozkaz królewski 5150 namiotów ma być posłanych do Mexyku. Eskadra, którą Hiszpania ma wyprawić na wybrzeża Ameryki południowej, składa się z 2 fregat śrubowych, z których każda ma 41 dział i siłę 600 koni, i 3 parowych awizo. Według *Constitucionnal* flota hiszpańska będzie składać się za lat kilka z 138 okrętów o 1500 działach i sile 20.870 koni.

Anglia.

Londyn, 10. lutego. (Doniesienia dworu. — Sekretaryat dworu.) *Court Journal* zwraca uwagę, że sposób porozumienia się z Królową względem spraw będzie dla ministeryum wielce trudnem zadaniem. Przed zamężciem Królowej lord Melbourne pełnił w pałacu służbę poufnego sekretarza. Od czasu panowania nad Indyami, publicznych spraw korony przymnożyło się znacznie. Proponowano, by pismo jednego ministra kontrasygnowane przez drugiego było dostateczne. Głównie jednak chodzi o to, by znaleźć dla Królowej sługę takiego, jakim był sir Herbert Taylor dla Wilhelma IV. — Musiałaby to być osoba posiadająca zaufanie gabinetu liberalnego i konserwatywnego, wielce bowiem byłoby to niedogodnem dla Królowej, by urząd ten zmieniał się z każdą zmianą ministeryum. Może Królowi belgijskiemu uda się wyjednać porozumienie co do wyboru osoby na to ważne stanowisko.

(Wiadomości bieżące.) Król belgijski i księżna Hohenlohe bawią u Królowej w Osborne. — Urzędowa *Gazette* podaje traktat z Wielkiem Księstwem heskiem względem własności literackiej, który podobnie jak traktat z Prusami odnosi się do rysunków, muzykaliów, przedstawienia dzieł dramatycznych itd. Traktat będzie obowiązywał od 1. kwietnia b. r. Mówią, że rząd powziął zamiar wzmocnić w kilku miejscach południową stronę kanału Bristol. Pewnemu młodemu duchownemu, który na cele dobroczynne publicznie odczytywał „Hamleta", zabronił biskup Exeterski miewać kazania w swojej dyecezyi.

(Akta dyplomatyczne amerykańskie.) Przedłożono parlamentowi wielką liczbę dokumentów po części jeszcze nie ogłoszonych, które mniej lub więcej odnoszą się do wojny domowej w Ameryce. Dzielą się na sześć różnych zbiorów.

Francya.

Paryż, 10. lutego. (Instalacya wielkiego mistrza.) Przedwczoraj odbyła się wielka uroczystość w Wielkim Oryencie francuskim. Przez Cesarza zamianowany wielki mistrz marszałek Magnan uroczyście był instalowany. Wolni mularze byli wszyscy obecni w kostiumie. Kawalerowie czarni, niebiescy i czerwoni wystąpili w świetnych ubiorach, upstrzonych dekoracyami; mularze mieli fartuchy i kielnie, a czeladź i uczniowie odpowiednie kostiumy. Chociaż wielu wolnych mularzy zaprotestowało przeciwko nieprawnej nominacyi marszałka, to jednak wielu bardzo członków było obecnych; wielu nawet takich, o których nie przypuszczano, że nieprawej władzy ulegną.

(Parlament angielski.) Londyński korespondent Monitora chwali ton godności, w jakim się rozprawy nad adresem w angielskim parlamencie odbywały. Miały one cechę wielkiego współczucia dla Królowej, oraz zupełnej aprobacyi polityki zewnętrznej ministeryum. Na uwagę też zasługiwał zupełny brak namiętliwości i pewien rodzaj rozbrojenia politycznego.

Włochy.

(Demonstracye.) Sprawa kolei żelaznej wywołała temi dniami wielką demonstracyę teatralną w miasteczku Massa, która prefekta tamecznego bardzo zatrwożyła. Według kaprysu p. Peruzzego, ministra robót publicznych, kolej żelazna prowadzona być ma w odległości 1775 metrów od Massy, co dla handlu tamtejszego bardzo jest szkodliwem. Od rana więc bandy muzykantów ciągły przez miasto, grając hymn Garibaldego; lud szedł za niemi i wołał: chcemy mieć kolej żelazną tuż pod miastem. Największy był hałas przed mieszkaniem prefekta, do którego udała się deputacya. Na zajutrz deputacya udała się do Turynu dla doręczenia Królowi prośby całego mieszczaństwa. Deputacyę tę przyjmował i p. Peruzzi, grożąc jej ogłoszeniem stanu oblężenia. To wywołało nową demonstracyę, która się skończyła okrzykiem: „Precz z Peruzzim." Władzy nie sądziły za stosowne przeszkodzić tej demonstracyi, bo i gwardya narodowa udział w niej wzięła, tak więc musiano czekać, aż lud sam do domów się rozejdzie.

Jako illustracyę do urzędowych deklaracyi rządu piemonckiego mającą zaprzeczyć udział jego w byłych demonstracyach antipapieskich, municypalność w Medyolanie wydała odezwę do ludu, wzywając go do oświadczenia, że Rzym może być czem innem, jak stolicą Włoch piemonckich. W Florencyi zaś prefekt oskarżył dziennik *Il Contemporaneo* za to, że wystąpił, gromiąc owe antipapieskie demonstracye.

(Zgiełki uliczne.) W Florencyi tłumy ludu napadły drukarnię dziennika *Il Contemporaneo* i podarły przygotowane numera. Władza zaraz wystąpiła, tak, że do dalszych niepokoi nie przyszło.

(Dislokacya wojsk.) Neapolitański korespondent dziennika *l'Unione* donosi, że rząd postanowił dislokacyę wojska, tak, ażeby samo miasto Neapol gwardyi narodowej wyłącznie powierzone zostało. Dziennik ten dodaje, iż od dawna już mówią o koncentracyi wojsk piemonckich nad rzeką Garigliano i w dolinie Kapuy, i zwraca przytem uwagę na to, iż prefekt policyi polecił dziennikom neapolitańskim, ażeby o powstańcach i powstaniu wcale nie wspominali.

(Powstanie uśmierza się.) Do dziennika *Popolo d'Italia* piszą z San Severo, że znany dowódzca powstańców Luigi Vitale sam oddał się w niewolę. W Salernie poddało się 6 powstańców z bandy Ricigliano delegatowi policyi. Reszta bandy także poddać się ma.

Niemce.

Berlin, 8. lutego. (Opłata od wexlów.) Ministeryum handlu przesłało izbom handlowym do zaopiniowania projekt do prawa względem użycia znaków stemplowych do wexli zagranicznych, według którego opłata stemplowa od wexli takowych, tudzież od promes, biletów handlowych i asygnacyi w wysokości sum do 4800 talarów, uiszczona być może używaniem znaków stemplowych w wartości od 5 srebrników do 2 talarów.

Korespondencya z Berlina do gazety szląskiej twierdzi, iż hr. Bernstorff odbiera ciągle depesze w języku rosyjskim, włoskim i szwedzkim, dlatego jednak nie spodziewają się odwołania rozpo-

rządzenia ministeryalnego względem prowadzenia korespondencyi dyplomatycznej w języku niemieckim.

(Układy handlowe z Francya.) Donoszą, pisze *Gaz. wied.*, że już nadeszła do Berlina odpowiedź francuska na pruskie wnioski przeciwne względem traktatu handlowego. Francya, jak łatwo można było przewidzieć, podejrzywa większą część propozycyi pruskich. Słychać, że na wniosek Prus przyzwoliła przedłużyć termin peryodu przechodowego. Ale między ostatniemi propozycyami żądały Prusy, aby termin przejścia został przedłużony do 1. stycznia 1866, to jest do końca traktatów związku celnego. *Spen. Ztg.* pisze, że oświadczenie Francyi będzie wkrótce przedłożone rządom związku celnego, ponieważ ich odpowiedź potrzebna jest do dalszych układów.

Sztutgarda. 7. lutego. (Stan zdrowia Króla wirtemberskiego.) Król Jmć od ośmiu dni zmuszony jest nie wychodzić z łóżka z powodu kataru płucowego, chociaż zresztą prawie bez zimnicy przebiegającego. Katar trzyma się dotąd regularnego obiegu, a wzmagający się apetyt i sen, tudzież zmniejszenia kaszlu każą się wkrótce spodziewać zupełnego wyzdrowienia.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa. (Przyjazd arcybiskupa Felińskiego.) *Czas* donosi, że arcybiskup Feliński przyjechał już do Warszawy dnia 9. b. m. wieczorem.

Zaś *Gazeta warszawska* z 12. b. m. pisze: „Wczoraj o godzinie 9. zrana duchowieństwo świeckie miało zaszczyt przedstawić się Jego Excelencyi najdostojniejszemu JKs. Szczęsnemu Felińskiemu, arcybiskupowi warszawskiemu metropolicie.

(Przepisy policyjne.) Rada administracyjna warszawska, pisze *Gaz. wied.*, uchwaliła surowe środki przeciw śpiewaniu tak zwanych patryotycznych pieśni. Urzędnicy udział w śpiewaniu biorący niezwłocznie otrzymają dymisyę. Tej samej karze podlegać mają ci, których żony lub córki powyższe pieśni śpiewać będą. Prywatni w razie przekroczenia oddani będą do korpusu armii orenburskiej. Dla przestrzegania tych postanowień we wszystkich kościołach ajenci policyjni mają znajdować się podczas nabożeństwa.

Petersburg. 4. lutego. (Uczta dla arcybiskupa Felińskiego.) Do. 27. z. m. metropolita Żyliński dał wielką ucztę z okazyi wyświęcenia księdza Felixa Felińskiego na arcybiskupa warszawskiego, na której znajdował się nowy arcybiskup, prałaci Królestwa Polskiego, którzy na wyświęcenie przybyli, wielka liczba rzymsko-katolickich księży petersburskich, minister spraw wewnętrznych, sekretarz stanu, minister Królestwa Polskiego, adjutanci tych obydwu ministrów, margrabia Wielopolski i inni dygnitarze, jakotez kilka znakomitych osób rz. kat. wyznania. Metropolita wniósł toast za zdrowie Cesarza. Minister spraw wewnętrznych odpowiedział toastem za zdrowie Papieża, i dodał, że tem przyjemniej mu jest spełnić ten toast, iż Ojciec Ś. dla okazania rządowi rosyjskiemu swojej przychylności, z odrzuceniem zwykłych formalności tak spiesznie nowego arcybiskupa zatwierdził. Zapewniał także później, że wolą Cesarza jest wspierać wszelkie lojalne interesa kościoła katolickiego, co całe zgromadzenie z żywem przyjęło współczuciem.

Grecya.

Ateny. 1 lutego. (Przesilenie ministeryalne.) Korespondent wiedeńskiej *Donau Ztg.* podaje następujący autentyczny opis całego przesilenia ministeryum greckiego:

„W piątek, dnia 24go z. m. w południe powołany został admirał Kanarides do kr. pałacu, gdzie rozmawiał kilka godzin z monarchą i otrzymał od niego zlecenie, złożyć nowy gabinet. Jednak wszelkie jego usiłowania u dawnych przyjaciół, najznakomitszych przywodzców opozycyi, były daremne, i po 24 godzinach zdołał przedłożyć Królowi tylko następującą listę: Kanarides, prezydent i minister marynarki; D. Kalliphornas, minister spraw wewnętrznych; Anastazy Mauromichalis wojny; Athanazy Petzalis, sprawiedliwości; Panajolis Soutzos, spraw zewnętrznych, a Michał Schinas wyznań i nauk. Co do departamentu finansów zastrzegł sobie admirał obsadzenie jego na później, gdyż w tej chwili nie mógł znaleźć odpowiedniej osobistości na ten ważny urząd.

Król jednak chciał koniecznie poznać kandydata na to ministeryum, nim poweźmie stanowczą uchwałę. Niepewność położenia przedłużyła się aż do niedzieli po południu. Tymczasem wzrastała coraz bardziej publiczna niecierpliwość, zwłaszcza, iż powszechnie uznawano niepodobieństwo kombinacyi Kanaridesa, do której wchodziły imiona, nieodpowiadające wcale życzeniom publiczności. Liczne grupy zbierały się na placu przed pałacem królewskim, gubiąc się w rozmaitych domysłach, które jednakże zgadzały się wszystkie w tym punkcie: że Król nie przyjmie listy. Obiegały najrozmaitsze pogłoski; było to istne zamieszanie wyobrażeń i nikt nie wiedział właściwie czego chce, a tem mniej, co się dzieje.

Nakoniec około godziny 3. z południa skończyła się wszelka wątpliwość, gdy się dowiedziano z pewnością, że Król napisał do admirała następujący bilet:

„Mości senatorze! Ponieważ kombinacya ministeralna, którą mi przedłożyłeś, zdaniem mojem nieodpowiada teraźniejszym potrzebom ojczyzny, tedy uwalniam Cię od wszelkiej dalszej czynności i dziękuję Ci za Twoją gotowość w tym względzie. *Otto.*

Ateny, 14. (26.) stycznia 1862.“

Wiadomość ta rozeszła się z szybkością błyskawicy po mieście, i malkontentom niepozostało nic innego, jak tylko łudzić się nowemi domysłami. Gdy wkrótce potem wyjechał Król z małżonką na zwykłą przejażdżkę, witano ich wszędzie z oznakami czci i przywiązania, co dowodzi, że masa ludności nieprzestała pokładać zaufania w rozsądku i dobrej woli monarchy. Takie same przekonanie objawia się podług depesz telegraficznych także na prowincyi. Gabinet Miaulidesa prowadzi dalej sprawy państwa. Chwilowe wzburzenie ustało i każdy pokłada dziś ufność w patryotycznych zamiarach Króla.“

Ameryka.

(Komisya wojenna.) Jenerał M'Clellan objął znowu dowództwo, i dn. 17. miał z członkami zjednoczonej komisyi wojskowej obu izb naradę względem prowadzenia wojny, która członków komitetu i kongres w ogólności przyjaźnie dla niego usposobiła. Miał on przekonać członków komitetu, że stłumienie powstania i koniec wojny daleko prędzej nastąpi, jakby się spodziewać można. Najprzyjaźniejsze sprawił wrażenie, gdy wykazał skutki swoich usiłowań w uzbrojeniu i wyćwiczeniu wojska.

Znowu wymieniano jeńców; wskutek tego po 1000 ludzi z każdej strony wróciło do domu.

(Wypadki w Peruwii.) Doniesienia z Peru w obec zapowiadających się wypadków w Mexyku są zatrważające. Potwierdza się, że rząd peruański przyrzekł prezydentowi Juarezowi wojsko, broń i zasiłek pieniężny na wojnę przeciw Francyi, Anglii i Hiszpanii. Dzienniki peruańskie jednomyślnie wychwalają ten rządu postępek, i to im się tylko nie podoba, że deputowanemu Corpancho poruczono poselstwo do mexykańskiego prezydenta. Uważać należy, że Hiszpania już od sześciu miesięcy zerwała wszelkie dyplomatyczne stosunki z Peru. — Druga expedycya hiszpańska, która właśnie teraz miała puścić się w drogę, ma żądać także zadość uczynienia za zniewagi, które Hiszpanii wyrządzono w Wenezuelli od czasu ostatniego traktatu pokoju. Zdaje się, że Hiszpania ma zamiar wysłać swoje eskadry do wszystkich wybrzeży rzeczypospolitych hiszpańskich. W Chili panuje ciągle wielkie przesilenie finansowe; według ostatnich wiadomości zapowiadano tam zmiany w gabinecie.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 13. lutego. „Monitor“ ogłasza ustawę względem konwersyi rent. Właściciele $4\frac{1}{2}$ proc. obligacyi mają dopłacać 5 fr. 40 cent., a właściciele 4 proc. obligacyi 1 fr. 20 centymów. Obligacye skarbu będą tylko wtedy wymieniane, jeźli nie są wcale prenotowane.

Rzym, 11. lutego. Fałszywe było doniesienie, jakoby Papież wydał Breve przeciw ruchowi polskiemu do Arcybiskupa Poznańskiego, jak również podrobione jest oświadczenie, przypisywane prałatowi Białobrzeskiemu.

Berlin, 13. lutego. Od granicy polskiej donoszą z 12. b. m.: Arcybiskup Feliński przyjmował deputacyę duchowieństwa uprzejmą przemową. Usposobienie w Warszawie jest bardzo przykre. Między Arcybiskupem a namiestnikiem mają zachodzić jeszcze wielkie nieporozumienia, jednak wkrótce oczekują otwarcia kościołów. Słychać, że hrabia Lambert powróci na swoją posadę, a jenerał Lüders ustąpi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Płotnicki Lud., adw. kraj., z Złoczowa. — Mysłowski Alf., z Zubrzyc.

Hotel Langa: Głowacki Wład., z Złoczowa.

Zajazd Kuhna: Link Ig., z Koniuch. — Hr. Bielski Sew., z Lipnik.

Pod Tygrysa: Pietrzycki Felix, z Błazowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. lutego.

PP. Bystrzanowski Leop., do Makuniowa. — Firich H., do Świednicy. — Pohorecki Alex., do Horpina. — Chądziński Ig., do Korczyna. — Zabłocki Wł., do Niżborka nowego. — Paprocki Teod., do Wasylkowiec. — Ks. Sanguszko Wład., do Tarnowa. — Bogusz Zdz., do Rzemienia. — Malinowski Ludwik, do Ostrowczyka polnego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	323.08	— 3.4	91.1	półn. zach.	sł.	śnieg
2. god. po poł.	323.22	— 2 5	88 7	„	„	pochmurno
10. god. wiecz.	324.61	— 6 1	85 8	zachodni	„	„

Wysokość śniegu 34‴.

TEATR.

Dziś w teatrze niem. na dochód p. Schrödera: operetki: „**Mozart und Schikaneder**“, „**Das war ich**“, i komedya: „**Romeo auf dem Bureau.**“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 20. lutego: Wydzierżawienie propinacyi piwa w państwie Dukla w Dukli.

Dnia 24. lutego: Sprzedaż drzewa w Dolinie.

Dnia 26. lutego: Sprzedaż realności nr. 107 w Czerniowcach i nr. 41 w Rudkach.

Dnia 12. marca: Sprzedaż realności nr. 111 w Wadowicach.

Dnia 14. marca: Sprzedaż realności nr. 146¾ we Lwowie i nr. 102 w Złoczowie.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 14. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.35. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 55: po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 835 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 201 20: niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.— Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 137 50. Mediolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.54. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—. półkorony —.—. Srebro 136.50.

Kurs lwowski.

Dnia 14. lutego.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	46	6	53
Dukat cesarski	„ „	6	48	6	57
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	16	11	31
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	14	2	17
Talar pruski	„ „	2	5	2	7
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	65	80	40
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	65	84	40
Akcye gal. koł. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	25	197	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	60	70	35
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	58	84	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65.50	65 60
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84.30	84 50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84 50	84.70
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70 50	70 75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70.80	71.—
dtto. „ 4½%	61 75	62.25
dtto. „ 4%	54 50	55.—
dtto. „ 3%	40 25	40 75
dtto. „ 2½%	35 —	37.—
dtto. „ 1%	14 —	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	140 —	140 50
„ 1854	91 —	91 50
„ 1860	91 70	91.90
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	96 —	96 25
Renty Como po 42 lir. aus.	16 50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68 50	69.—
„ 4½%	60 —	61 —
„ 4%	53 —	53.50
„ 3½%	46 —	47.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	44 —	44.50
„ 2¼%	[illegible]	39.—
„ 2%	34 50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą „ 5%	68 50	69 —
„ 4½%	60 —	61.—
„ 4%	53 —	53.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88 50	89 50
Wyż. Aust. i Salb.	86 50	87.—
Czech	90.25	90.75
Morawii	88 50	89.—
Szlaska	87 50	88.—
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	71.—	71.50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem. Kroacyi i Slawonii	73.—	73.50
Galicyi	70.—	70 25
Siedmiogr. i Bukow.	68 75	69 25
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	97.—	97 50
Dług Tyrolu po 5%	68 50	69.—
„ 4%	53.—	53.50
„ 3½%	46.—	47.—
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykalr.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	835.—	837 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	200 80	200.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630 —	633.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2166.	2168.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	280 50	281.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	158 —	158 50
Połud.-półn.-niem. kolei kon. po 200 zł. m. k.	129.—	129 50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	274 —	275.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	196 75	196.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23.—	25.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	73.—	75.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	160.—	165.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	153.—	155.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	441.—	442.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	228.—	232.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	195.—	200.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 75	103.—
10 l. „ 5%	97 25	97.50
przeznacz. do los. po 5%	91 25	91 35
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86 80	87 —
Gal. Tow. kred. po 4%	78.—	78.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
dtto. dtto. w srebrze u proc. za 100 zł. w. a.	101 90	102 10
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	147.50	148 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97 25	97 75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	138 50	139.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125 75	126 —
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	100.—	100 50
Pożycz. Tryest. po 100 zł. w. a.	126. —	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k	100 —	100 50
Salma „ 40 „ „	39 50	40.—
Pałfiego „ 40 „ „	39.—	39.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37 —
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „ „	24 50	25.—
Keglevicha 10 „ „	16 50	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	116 25	116.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	116 35	116 50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	102 40	102 60
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	137 25	137 40
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	54 40	54.45
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.50	6.51
dtto. pełnej wagi	6.49	6.50
Korona	18 85	18 90
20frankówka	10.96	10.97
Rosyjski impery.	11.20	11.23
Talar związkowy	2.04	2.04½
Srebro	136 —	136 25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Statystyka dzienników angielskich.) W połączonych królestwach Wielkiej Brytanii wychodzi obecnie 1142 dzienników i czasopismów rozmaitego kierunku i treści. Z tych 200 przypada wyłącznie na Londyn; z tej liczby 20 wychodzi codziennie a reszta po większej części raz na tydzień. Cena gazet codziennie wychodzących jest od 1 do 4 pensów (5–20 groszy) za pojedynczy numer.

(Projekt mostu na cieśninie mesyńskiej.) Projekt połączenia olbrzymim mostem Anglii z Francyą wywołał na południowym krańcu Europy myśl rzucenia mostu przez cieśninę Mesyńską, dla połączenia Sycylii z półwyspem włoskim. Most ma być o 4ch arkadach, trzymających każda 1000 metrów długości. Francuz Oudry, który zbudował pod miastem Brest most powszechnie przez podróżnych podziwiany, ma być wykonawcą tego olbrzymiego przedsięwzięcia i obiecuje przezwyciężyć wszystkie trudności, połączone z budową łuków tak ogromnej napiętości.

(Dymotrawne ogniska.) Od wielu lat starano się wydoskonalić ogniska w celu korzystniejszego użycia opału, aby uniknąć niezdrowych dymów i zużyć tracony w nich węgiel, a szkodliwy zdrowiu, osobliwie w miastach, gdzie przewiew powietrza utrudzony. Przez kilkadziesiąt lat usiłowania wielu techników były bez skutku; nakoniec w roku bieżącym Feliks Chodźko, inżynier w Paryżu zamieszkały, wynalazł dymotrawne ognisko, za które komisya rządowa przyznała mu złoty medal. Korzyści z tego wynalazku są: zupełne oczyszczenie powietrza od dymu i niezdrowych wyziewów, i oszczędność ⅕ opału. Zdaje się to nie wiele, ale niech np. jaka fabryka potrzebuje rocznie 600 siąg węgla, co licząc po 22 zlr. siąg, 13.200 zlr. kosztuje, to wydatek ten przez użycie dymotrawnego ogniska, zmniejszyć można o 2640 złr. rocznie. Kolej żelazna z Wrocławia do Mysłowic potrzebuje 3 miliony centnarów węgla; łatwo więc pojąć, jak ważnym jest ten wynalazek.

(Walka z hajem.) „Straits Times“ donosi z Singapury następujące okropne zdarzenie: Trzech majtków z amerykańskiego okrętu handlowego kąpało się pewnej niedzieli obok okrętu, gdy naraz porywa jednego z nich haj za ramię, ale z taką gwałtownością, że ofiara wyśliznęła mu się z paszczy i wyleciała kilka stóp po nad wodę; nieszczęśliwy zaczął wołać o pomoc, ale wnet pochwycił go haj powtórnie za plecy a w końcu za szyję i zniknął z nim w głębi. A wszystko to widzieli koledzy na pokładzie okrętu, więc też natychmiast spuścili łódź i zabrawszy obudwu kąpiących się jeszcze, puścili się w pogoń za hajem. Po krótkiej chwili pokazał się potwór w niejakiej odległości od łodzi trzymając w paszczy ciało nieszczęśliwego majtka, którem potrząsał jak pies z nurem. Sternik uzbroił się w hosak i uderzył wprost na haja, który tak był zajęty swoją ofiarą; że dał się zranić kilka razy nim znowu poszedł pod wodę. Majtkowie sądząc, że został śmiertelnie ugodzony, płynęli napowrót ku okrętowi, ale po chwili ukazał się haj znowu podobnie jak przedtem. Wtedy pochwycono harpun, haj dozwolił znowu zbliżyć się prześladowcom, i dopiero gdy go harpun ugodził, zanurzył się pociągając łódź za sobą. W czas jednakże przybyła jej w pomoc druga łódź i w końcu ubito poczwarę lancami. Wyciągnięty na pokład wyrzucił drgający jeszcze większą część tego co pożarł, a w rozpłatanym później żołądku znaleziono ośmiofuntową puszkę blaszaną z konserwami. Tułów jego miał długości 10 stóp a objętość jego wynosiła 8–9 stóp.

Główny Redaktor ***M. Szczęsnowa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.